

דברי הכפר

העולם בעקבות השמש: ב-21 ביוני מציינים את תחילת הקיץ

מסטונהנג' ועד קוסקו, נוצרים וגם פגאנים,
מציינים את יום היפוך השמש
בקפיצה מעל מדורות או בתופים וריקודים,
ביום הארוך ביותר בחצי הכדור הצפוני והקצר ביותר בדרומי.

קפיצה מעל מדורה בבלארוס

גיליון מס' 2521 ט' תמוז תשע"ח * 22 ביוני 2018
כפר הנשיא * עלון פנימי
עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

היו זמנים... 5

במסגרת שנת השבעים לכפר הנשיא, יגיש הארכיון פנינים מההיסטוריה המקומית. והפעם נמשיך בנושא החשוב של חינוך הילדים, והלינה המשפחתית.

החלטות אסיפה משנת 1966

01/01/1966

לינה משפחתית:
הילדים יעברו לבתי ההורים לקראת פסח.

22/01/1966

תקן ריהוט לחדרי ילדים:
התקן אושר, בתוספת מחצלת.

01/02/1966

מתנות לילדים בבר-מצווה:
הוצע: הקמת קרן לרכישת אופניים מכספי המתנות (הדיון לא סוכם).

30/04/1966

מתנות לילדים בבר-מצווה: לאחר דיונים, הוחלט:
א. כל ילד זכאי לאופניים. (אם יש כבר זוג אחד במשפחה, לא יקבל).
ב. אם אין מספיק כסף בקרן, על המשק להשלים את הסכום.

12/1966

מתנות ב'

יש להצהיר דמחסנאית הבגדים על הקבלה, והיא תחליט לפי שיקול דעתה.

ערכה: רחל גינת

היכּונו היכּונו היכּונו היכּונו

על 6 חושים מושתת מופע חג המשק:

על חוש ההומור, וכל השאר...

אז חדדו חושים לקראת המופע

"קברט בתוך קופסא"

וכל מילה מיותרת...

27.7.2018

שאלות ותשובות בנושא יפוי כוח מתמשך / איילת מרום

הציבור מוזמן **ביום שני 25/6 בשעה 18:00 ללב הקיבוץ**

למפגש נוסף בנושא יפוי כוח

עו"ד תורה שרייבר תגיע ותענה על שאלות ותסביר

איזה דברים יש להכין לפני החתימה.

לאחר השיחה היא תקבע פגישות אישיות עם כל מי שהביע רצון
לחתום על יפוי הכוח.

"הכסף המגיע לנו מביטוח לאומי"

במסגרת תפקידי חברים פונים אלי בשאלות בדבר הזכויות המגיעות להם מביטוח לאומי, חברות ביטוח, רשויות מס וגופים אחרים. על מנת להנגיש את המידע בתחום, הזמנתי עו"ד ממושרד 'מרקמן את טומשין' המתמחים במיצוי זכויות רפואיות, שירצה ויענה לנו על שאלות.

הפגישה נקבעה **ליום ראשון 8/7 בשעה 20:00 בלב הקיבוץ**, והיא מתאימה לעובדים וגמלאים כאחד, בין היתר מהסיבה כי זכויות מהביטוח הלאומי אינן מתיישנות ואין הגבלת גיל להגשת תביעה בגין תאונת עבודה או מחלת מקצוע, אף אם ארעה שנים רבות לפני כן.

לנוחיותכם, יצורף טופס פניה ישירה למרצה לקבלת ייעוץ ראשוני פרטני ללא עלות וללא התחייבות. ע"פ ההסדר שניתן לחברי ותושבי הקיבוץ, היה וחבר יפנה לקבלת ייעוץ, הייעוץ יהיה ללא עלות והטיפול יהיה באחוזים מההצלחה בלבד.

ממליצה בחום להגיע להרצאה

בברכה איילת מרום

שימו לב!

החברים מתבקשים לחדר האוכל

הלן. חדר האוכל 54

בראנץ'

המשך יבוא.....

הנדון: מחיר המים

לחברים שלום

במדינת ישראל אל פי חוק כל אדם זכאי לכמות מוכרת של 3.5 קו"ב לחודש במחיר מוזל. כל זאת בתנאי שהוא רשום בתעודת זהות כתושב כפר הנשיא.

בנוסף, צילום תעודת הזהות שלו כולל הספח, חייב להימצא במזכירות הישוב.

אחת לשנה נערכת ביקורת של מפקח רשות המים, שעושה התאמה בין צילומי תעודות הזהות לבין הרשימה המוגשת לו. התנאי שנוכל להמשיך לחייב את הכמות המוכרת במחיר המוזל היא, שצילום ת.ז. והספח ימצא במזכירות הקיבוץ.

לכן, כל תושבי כפר הנשיא מתבקשים להביא צילום תעודת זהות וספח למזכירות עד 30/6/2018.

מחודש אוגוסט 2018 נחייב מים במחיר המוזל, רק למי שהביא צילום תעודת זהות. מי שכבר הביא צילום תעודת זהות, אנא ראה הודעה זו כמבוטלת.

תודה על שיתוף הפעולה

בברכה

ריטה – מנהלת תשתיות

מפה ומשם / תמר וולפין

2 , 3 , 4

14 , 15 , 16

26 , 27 , 28

???????

חידה מתמטית זאת הייתה במרכז של שיעור מתמטיקה יוצא דופן: שיעור משותף לילדים מחוננים במתמטיקה ולסבים שלהם (העץ והתפוח...).

למען האמת, כמעט ולא הגעתי לשיעור, למרות שהבטחתי והתחייבתי. רק לא התחייבתי שהכביש ליד טובא יהיה פנוי ולא יהיה בו פקק ארוך, בגלל תאונה שהתרחשה בהמשכו. אבל, לא וויתרתי, ובסוף הגעתי באמצע השיעור.

החידה הזאת (מצא שלושה מספרים עוקבים שהראשון ביניהם מחלק בשתיים והשלישי בשלוש, ועוד שלישיה כזאת ועוד ועוד. אחר כך נסה אותו הדבר עם המספרים 3,4,5 או עם 3,4,5,6 וכו'). הילדים מצאו את השלוש בלי קושי, אבל אורלי, המורה, הובילה אותם לנסות למצוא את הכלל שמאחורי הסדרות האלה, וכל השערה שהם העלו היא עודדה אותם לחקור ולבדוק, האם זה נכון לכל המקרים. נשארו עודד 10 דקות לשיעור, אורלי מחלקת לכל ילד סט של צורות טנגרם, ועליהם לבנות צורות לפי הוראותיה, האחת אחרי השנייה.

אני, שסבלנות היא לא בדיוק הקטע החזק שלי, מוכנה כבר לסיים, לדלג על תרגיל אחד שעודד לא הצלחנו לפתור. הצלצול כבר נשמע, אבל הילדים מתעקשים לא להשאיר תרגיל לא פתור, ובכלל לא ממהרים לרוץ להפסקה. ואכן, הילדים ממש נהנו, ולא בגלל נוכחות הסבים שלהם, גם לא בגלל קערית הבייגלה שהונחה באמצע השולחן. ראיתי תלמידים שנהנים מאד לעסוק במסתרי המתמטיקה.

מימון המונים

אנחנו כבר מכירים את המבצעים של גיוס כספים מן הציבור למטרות שונות: הפקת דיסק, הוצאה לאור של ספר, תרומה לחולים, וגם ראינו אצלנו גיוס כספים שאיפשר לבנות את המלתחות המפוארות בברכה.

השבוע קבלתי בווטסאפ המשפחתי בקשה לתרומה לטובת מחנן הקיץ המפורסם של כפר הנשיא לצורכי הצטיידות והפעלה.

הפרויקט, יוזמתו של הדס וייסבקר מדריך הנעורים והתלתן הבוגר, משותף גם למועצה האזורית: על כל שקל שייאסף מעל ל-5000 ₪ תתרום המועצה סכום זהה. למי שמוסר את פרטי כרטיס האשראי שלו מובטח, שאם לא יושג הסכום – הכרטיס לא יחויב.

בהחלט מטרה מצוינת, ויש כבר תרומות. אינני יודעת אם המטרה הושגה כבר, אבל מי, שמעוניין שאעביר לו את ההודעה שקבלתי, אעשה זאת בשמחה, ואפשר כמובן גם להתקשר אל הדס.

שיהיה בהצלחה!

צח"ר חוזר

במשך שנים היינו רגילים לקפוץ למחסני המזון בצח"ר לקניות המזון שלנו. המקום החליף בעלים, והמשיך להתקיים עד שנסגר לפני למעלה משנה.

החדשות הטובות הן, שהוא נפתח שוב לאחר שעבר שיפוץ. הרצפה חודשה, תאורת נורות לד מאירה את כל המרחב של החנות. כרגע עדיין לא כל המדפים מלאים, הקצביה עדיין לא פועלת, אבל המקום נעים ומזמין, ובעיקר – קרוב. המחירים – על פי בדיקה שטחית שלי הם בהחלט סבירים. הירקות והפירות יקרים יותר מאשר בשוק, אך נמוכים או משתווים לאלה של שופרסל בחצור.

ביום השלישי הקרוב 26.6 תתקיים הפתיחה החגיגית של המרכול. שיהיה להם בהצלחה ולנו – קניות באיכות טובה ובמחירים נוחים.

תמר

פירורי פירורי מי מתנדב לכתוב פירורים? יש מישהו?

מה נשמע ???

פעם כשהיו חברים שהקדישו מזמנם, אספו עבורנו פירורי חדשות, ערכו וכתבו לנו, מה נשמע אצלנו, היו מספרים: על הצלחות, על הרפתקאות, על פעילויות של ילדי הגן והנעורים, וחוויות. זה היה מעניין. זה היה נפלא.

מי יודע כמה בנים סטודנטים יש לנו היום? פעם ידענו על כל מי שלמד מה למד איפה למד... היום הילדים שבגרו ממשיכים ללמוד ולהביא לנו נחת. מי בכלל יודע עליהם?

לא פורסם אף פעם ולא ברכנו את טלית שהיא אחות מוסמכת, נדב עמית הידרותרפיסט, עופר ניצן פיזיותרפיסט והידרותרפיסט, עמית חייט אח מוסמך.. כן זה היה מזמן, ויש עוד חברים שלמדו מקצועות, שאני לא יודעת וגם אתם. בטח המון חדש וטוב שקורה כאן מסביב ולא שומעים ולא קוראים וזה כל כך חסר, שלא כותבים עליהם.

האם אי מי שליבו ידבנו והוא מוכן להתגייס למטרה נעלה זו? קראו לזה איך שתרצו: מה נשמע, פירורים... אבל כיתבו עליהם. ידעו אותנו. שנשמח.

בינתיים שמענו שליבו של מאיר ריינס רוזה הרבה נחת השבוע. שתי נכדות שלו סיימו תואר שני בהצטיינות: עפרי וגנר, חינוך באוניברסיטת ירושלים נירית גינת, יחסים בין לאומיים באוניברסיטת חיפה ברכות חמות לבנות המצליחות ולכל מי ששמח וגאה בשמחתן. גאוה לכולנו. זה שלנו.

שושנה שרק

לכל מי שאיכפת. כתבו לנו.

פצ'מות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

השבוע התקשרו ממשד הבריאות לרותם הלפר, מנהלת הבריכה, והודיעו לה שהם אינם מאשרים לנו להגיש ארוחות בבריכה. משום כך אנו נאלצים בצער רב להחזיר את ארוחות הערב המשובחות שלנו אל לב הקיבוץ. אז מעכשיו נפתח את לב הקיבוץ פעמיים בשבוע, כדי לאפשר למי שלא הולך לבריכה לבוא וליהנות בחלל אלטרנטיבי, ואת הארוחות נגיש משעה 17:30 עד השעה 20:00 זאת כדי לאפשר גם לכל מי שהולך לבריכה לבוא כאשר יסגרו את הבריכה לאכול ארוחת ערב בדרכם הביתה. אפשר כמובן לבוא מהבריכה ולעשות טייק אווי ולאכול בבריכה. אנחנו מקווים שהסידור הזה יתאים לכולם.

השבוע מרים מעין הגיעה לביקור. ותוך שנייה מרגע שהגיעה היא התגייסה עם הכוח המתפרץ שלה לעזור ולתמוך בלב הקיבוץ. וביחד איתה נכנסנו למטבח ועד סוף היום כבר אי אפשר היה להכיר את המקום. כל כך הוא נעשה מסודר. השלב הבא יהיה לסתום ולמלא את כל הביובים בבטון על מנת ליצור רצפה ישרה כדי שאפשר יהיה לכסות אותה בלינוליאום והיא תוכל לשמש כחדר ספורט. ושוב אנחנו קוראות למתנדבים המוכנים לבוא בשבוע הבא ביום שני אחר הצהריים לבוא ולעזור לקדם את חדר הספורט שישמש את כל תושבי כפר הנשיא.

ומה יקרה בשבוע הבא בלב הקיבוץ:

- ביום ראשון 24.6 לב הקיבוץ יהיה פתוח כל הבוקר לאמהות ולתינוקות כדי לאפשר להן לשתות קפה בחברותא ולשחק וליהנות מיחד בכיף. כמובן שגם כל מי שחשקה נפשו בכוס קפה וחברותא טובה מוזמן בכל לב.
- ביום שני 25.6 נפתח בשעה 16:00 לכל מי שלא הולך/ת לבריכה ומהשעה 17:30 נגיש ארוחת ערב עד השעה 20:00.
- ביום שני נתחיל למלא את הביובים בבטון ולשם כך אנחנו זקוקות למתנדבים/ות!!!
- ביום שלישי 26.6 ערב חברתי "מספרי סיפורים" והפעם שמחה תספר בדרכה המיוחדת את סיפורי המקום שלה, למי שמכיר את שמחה הוא וודאי כבר יודע מה זה אומר ולמי שלא מכיר כדאי לבוא ולחוות ערב סיפורים מרתק ומצחיק במיוחד. כמובן שיוגש גם כיבוד טעים על חשבון הבית.

- ביום חמישי 28.6 לב הקיבוץ יפתח בשעה 16:00 ומהשעה 17:30 ועד השעה 20:00 תוגש ארוחת ערב. מזכירות לכם שאפשר לבוא ולאכול בדרך הביתה ואפשר גם למי שירצה לבוא ולקחת טייק אוואיי לבריכה.
- ראיתי שהדס ווייסבקר פתח הד סטארט למען המחנן – ואני מזמינה את כל מי שרוצה לתרום כפי יכולתו מוזמן/ת לעשות זאת. אני כמובן שמחתי להיות שותפה באחד הפרויקטים הכי מקסימים ומיד חתמתי. חשוב לזכור ולהזכיר שהמחנן שלנו מקיים מסורת רבת שנים והצליח להתגבר על כל השינויים והקשיים שעברו ועוברים על הקיבוץ והוא עדיין כאן וכדאי שנתמוך בו כדי שימשיך אל תוך העתיד. כל מי שמעוניין/ת לתרום מוזמן/ת להיכנס לכתובת www.lakita.org.il ולתרום כפי יכולתו. אנחנו אמורים לקבל שקל מהמועצה על כל שקל שנתרום אז קדימה...

שיהיה לכולנו שבוע טוב מרחלי ומעין בלב הקיבוץ

נתן שחם איננו

"היומן הוא לי כמין תיבה, שלתוכה אשליך מפעם לפעם זנב רעיון ורסיס מחשבה, שברי הזכוכית הצבעונית של הברקות לשוניות אקראיות, קצות החוטים של הקשרים שאינם מקושרים, פקעות סבוכות של אנלוגיות אין חפץ בהן, משלים בחיפוש אחר נמשל, גרוטאות פילוסופיות, מסמרים חלודים של מוסר-השכל וענפים יבשים של עץ-הדעת – כניצול ספינה טרופה שנשאוהו הגלים אל אי בודד והוא מאסף חפצים מכל הבא ביד לבנות לו רפסודה..." (נתן שחם 'רביעיית רוזנדורף')

אחד אחד באין רואה ובאין שומע כמו באושה חרישית הם נוטשים אותנו כאומרים די! איננו יכולים עוד! נתן שחם איננו.

נתן שחם, בנו של הסופר אליעזר שטיינמן, היה גם חתן פרס ישראל לספרות וחבר קיבוץ בית אלפא. נתן שחם נפטר בקיבוץ בית אלפא והוא בן 93. היה סופר ומחזאי וספריו כתובים בשפה שדיברה תרבות בקול חרישי ומכמיר לב. הותיר אחריו אלפי אנשים שיזכרו בצער את העובדה שלא יכתוב עוד ספרים כמו 'רביעיית רוזנדורף' שכה נוגעים בנפש האדם.

כמה עצוב שבחדשות היום ידברו יותר על גון שגב, מאשר על לכתו של האיש הצנוע הזה, שהיה אחראי לכמה מרגעי הקריאה המענגים ביותר שלי. נתן שחם איננו. חבל על דאבדין ולא משתכחין.

דודו

בצילום: נתן שחם חתן פרס ישראל אוכל ארוחת בוקר בחדר האוכל בבית אלפא. כמה יפה

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **דניאלה תל-צור,**

תושבת,

מתגוררת במלון הישן

איך הגעתי לקיבוץ

באתי בגלל זוגיות, נשארתי בגלל הקיבוץ.

מה אני עושה בחיים

אני מורה לאנגלית בבית הספר "מבוא גליל" באיילת השחר, אני מלמדת כיתות ב', ה', ו' ודוברי אנגלית מכל הכיתות. כשאנשים מתפללים על כך שלומדים אנגלית כבר בכיתה ב', אני אומרת שזוהי חשיפה ראשונית, עם שירים ומשחקים, וזה מאוד כיף. אני גם מטפלת בשיאצו, שזהו טיפול במגע ברוח הרפואה הסינית.

משפחה בקיבוץ

אין לי קרובי משפחה כאן אבל אבא שלי קיבוצניק (מהזורע) ואמא שלי אנגלוסקסית אז אני מרגישה כאן מאוד בבית 😊. סבא שלי היה מדריך של קבוצות של אמריקאים שהגיעו לכפר הנשיא לאולפן לפני הרבה שנים.

כמה מילים על הקיבוץ

המקום הזה הוא להרגשתי קצת אנטייתזה לקיבוץ, במובן שהוא לא מרגיש הומוגני, או אקסקלוסיבי, אין הפרדה בין האנשים שבתוכו. מרתק לראות שקיבוץ מצליח לקבל תושבים שהם לא חברי קיבוץ בצורה כל כך אורגנית. זה

גרם לי לחשוב, כשהגעתי לכאן, מה זה בעצם קיבוץ בישראל 2017. היום כל אחד מגיע מסיבות שונות, וממקומות שונים, ונוצר מרקם מאוד רב-גוני, שאני מאוד מתחברת אליו כי אני במהותי יותר אוהבת הטרוגניות ויש בזה משהו מגניב.

משהו שאני רוצה לספר

בחודש הקרוב אני מתחילה לטפל בשיאצו בקיבוץ, ואני אשמח שאנשים יבואו לטיפול. בחודשי הקיץ הקרובים, יולי ואוגוסט, הטיפולים יינתנו תמורת "דאנא" – נתינה של כל אחד לפי רצונו ויכולתו: בחדר הטיפולים תהיה קופסא ואנשים ישאירו בתוכה, באופן אנונימי, כמה שהם רוצים תמורת הטיפול.

תודה דניאלה, ובהצלחה!

סיפורי כדורגל / דודו פלמה

אני מבין שלכבוד המונדיאל זה הזמן הנכון לשחרר סיפורים שבהם משתלב הכדורגל בדבר הזה שאנחנו מגלגלים בלאות, כמו חיפושית זבל המגלגלת את כדור הזבל שלה, במעלה החיים, כלומר החיים שלנו.

אז תשמעו סיפור:

בסוף שנות השבעים נקלעתי ללונדון. הלכתי קצת לגולדסמית ארט סקול לשמוע הרצאות על אמנות. שוטטתי הרבה בנשיונל גלרי ובטייט והתאמצתי להיראות כמי שבאמת מתעניין באמנות. בשאר הזמן ניסיתי לתקשר עם ילידי המקום, בני האומה הבריטית על שלל מנהגיהם המוזרים.

התגוררתי בקלפהאם קומן, שאז הייתה מוזנחת ונראתה כמו דרום תל אביב. ובערבים אמנן ואני היינו הולכים לאכול ארוחת ערב במסעדת פועלים קרובה שהגישה אוכל בסיסי לאנשים עמלים באמת לא כמונו.

שלא כמוני שנולדתי עם שם משפחה ספרדי, נצר לשרשרת ארוכה של רבנים פולניים, ההורים של אמנן הגיעו לקיבוץ מאנגליה. ואבא שלו היה מתהדר בכך שהיה ספר בגולדרס גרין. ולכן כבר בקיבוץ היה ידוע לכל שאמנן הוא אוהד שרוף של קבוצת הכדורגל המפוארת המכונה קווינס פארק ריינג'רס. ובזמן ששהינו בלונדון אמנן באופן אדוק ביותר התאמץ לא להחמיץ אף משחק של קיו פי אר.

בניגוד לאמנן אני הייתי טיפוס הרבה יותר רוחני שעסק רוב היום באמנות או נמות, ולכן הסתייגתי מעט כאשר אמנן הציע לי להצטרף אליו לצפות במשחק של קיו פי אר אהובתו נגד ווסטהאם. שאלתי אותו עם השיג כבר כרטיסים ואמנן חייך בעליצות ואמר "אל תדאג הכל יהיה בסדר". ואכן הכל היה בסדר מלבד מהעובדה שאמנן רכש כרטיסי עמידה לשנינו במתחם של אוהדי ווסטהאם באצטדיון של ווסטהאם.

וכך מצאתי את עצמי ניצב ליד אמנן בתוך קהל עצום ורב של אוהדי ווסטהאם, כאשר מאחורינו צמודים מאוד אלינו התנשאו משהו כמו חמישה בריטים מגודלים וכבר אז אדומי חוטם מהבירות שתדלקו, לפני ובזמן המשחק ושסברו בתום לב, בעיקר בגלל איך שאמנן נראה, שאנחנו פקיסטנים שהיגרו ללונדון מאסלאמאבאד.

בתחילת המשחק אמנן זכר עדיין את אזהרתי לא לחשוף את העובדה שהוא אוהד של קיו פי אר. אבל ככל שהמשחק התגלגל בעקבות הכדור וקיו פי אר אף ספגה שער, הוא איבד את זה לחלוטין, כלומר את השליטה, וכשהוא שואג בקול

גדול, והיה לו קול גדול, החל לשפוך קללות נמרצות על קבוצת ווסטהאם באנגלית המשובחת שרכש בבית בקיבוץ.

הצצתי בחשש לאחור וראיתי איך חמשת הבריונים מתודלקי הבירה שמאחורינו נעשים קודרים יותר ויותר ככל שאמנון המשיך לצעוק כשהוא מתגבר בקלות על כל הניסיונות הלא מטפוריים שלי לסתום לו את הפה.

לקראת סוף המשחק הבריונים מאחורה פרצו לפתע בצהלה של צחוק גדול ומשחרר ואמנון החל לזוז במקומו בחוסר נוחות.

שאלתי אותו מה קרה והוא אמר שהוא מרגיש שהמכנסיים שלו רטובים מאוד מאחורה ואז שמתי לב שגם שלי. זאת אגב הייתה הפעם האחרונה שהלכתי עם אמנון למשחק כדורגל של קיז פי אר.

תגידו אתם, אמנם הייאוש בלונדון נוח יותר, אבל מה עשיתי רע למישהו, שאני צריך שילידים בריטים חסונים ישתינו עלי מאחור טונות של שתן בירה משובחת, באחד מטקסי ההערצה שלהם לקבוצה שהם אוהדים?

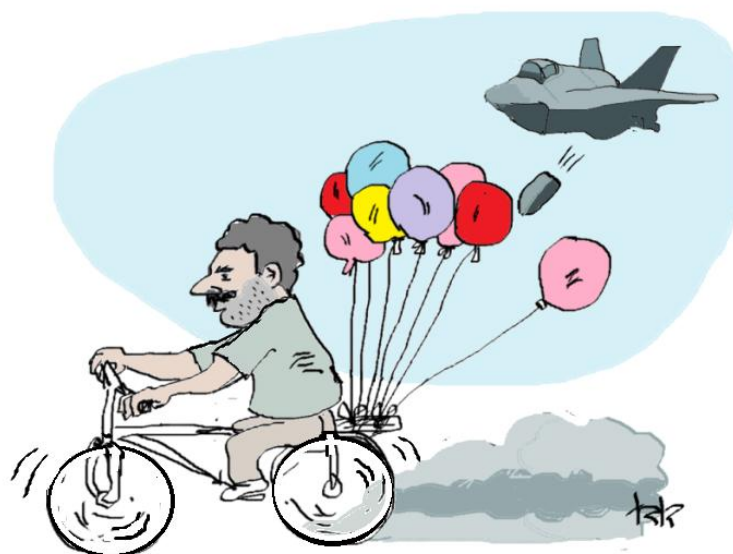
בצילום: אצטדיונה הביתי של קבוצת קיז פי אר בלופטוס רואד שבמערב לונדון.
אנחנו היינו לרוע המזל באפטון פארק אז אצטדיונה הביתי של ווסטהאם...

צייר מרקי מרקוסון

תמונת מצב: צה"ל תקף תשתית חוליית בלוני תבערה ברצועה

זה טוב בשבילך / שושנה שרקי

יום שלישי בשבוע, פעמיים כי טוב, החלטתי שזה היום להתחיל בשיגרת קיץ עם בריכה בבוקר.

עצרתי במרפאה, שם פגשה בי חברה (לא שלי) כשסיפרתי למישהי על הברך הכואבת שלי...אז היא אמרה לי: (זאת שלא חברה שלי) "תלכי עכשיו לבריכה, הליכה במים תעשה לך טוב". חייכתי אליה בסלחנות, מה היא מתערבת? מי ביקש ממנה עיצה? מי דיבר איתה בכלל?

נשענת על המעקה הכסוף בכניסה אל המים הקרירים והמצמררים...קול מתוך המים הצוננים קורא אליי: "תיכנסי, תיכנסי למים, יעשה לך רק טוב. תזוזי קצת, זה בריא..". אני מחייכת לעצמי. "רעיון טוב, אני אחשוב על זה" אני עונה לה בחיוך. "כן, כדאי לך, זה מאוד בריא וטוב לך".

אני בתוך הבריכה. "תעשי קצת תנועות, טוב לזוז, במים אין לך משקל". ("וואללה באמת? לא ידעתי").

אני מתחילה בצעדים מדודים לעבר השני של הבריכה, קול גברי ושמן מפתיע אותי מאחור: "כל הכבוד לך שושנה. יופי שבאת. הליכה במים, יעשה לך רק טוב, תבואי כל יום שאת יכולה". ("אתה תשלם?")

יוצאת, כמה אפשר? מבלי להרגיש, מזדנבת מישהי מאחוריי "תצאי, תתחממי קצת בשמש ותיכנסי שוב. זה רק בריאות. ותבואי כל יום שאת יכולה. כל הכבוד לך, שבאת, את צריכה לבוא כל יום".

בפעם הבאה שארצה להרגיש שוב ילדה בת חמש, יתומה, חסרת אונים, ללא ביטחון עצמי וללא זהות. אבוא שוב לבריכה. אני מבטיחה!

אנשים טובים שלי, ראיתי שזה ממש עושה לכם טוב.

כמה עידוד, הכוונה, איכפתיות, הזדהות, ... תודה לכל אלה שכל כך איכפת להם מהבריאות שלי. באמת זה לא מובן מאליו.

שושנה

להגיע, לגעת ולהישאר קרובים, אל דור המסכים

בביקור האחרון של הילדים אצל אימי, בתי המתבגרת חזרה והתלוננה בצחוק שיש בו אמת, כי אצל סבתא היא עובדת קשה.

כשניסיתי להבין את פשר העניין, היא הרחיבה וסיפרה כי סבתא טורחת ומכינה את האוכל שהיא אוהבת ואז היא מרגישה צורך לאכול, סבתא מבקשת לשוחח איתה ולשמוע מה שלומה, סבתא מכינה עבודות יצירה שיעשו ביחד, סבתא מבקשת שיצאו ביחד לטייל והבני דודים הקטנים דורשים יותר מידי תשומת לב. קצת יותר מאוחר, לאחר שבקשתי מבתי להניח את המסך בצד, היא אמרה כבדרך אגב: "פשוט קיוויתי לנוח אצל סבתא. להיות עם המסך מבלי שאף אחד ימדוד לי זמן וירצה את תשומת ליבי".

אכן, יצירת קשר ותקשורת עם דור המסכים המתבגר היא אתגר חברתי וחינוכי עצום.

עבור סבתא וסבא האתגר לרוב גדול שבעתיים: להצליח למקד את תשומת לב של הנכד, למצוא את הנושא המשותף, להבין את הנאמר למרות קצב הדיבור והשפה שלא תמיד מוכרת ולדבר מספיק מהר על מנת לעניין אותם שלא יפזלו למסך הקרוב וישמרו על קשר עין ולב.

סבא וסבתא יקרים - עמותת וותיקי הגליל מזמינה אתכם לשלושה ימים ללא סכים: שהייה בטבע מפנק עם הנכדים ועבודה על איכות של קשר שתהווה מתנה לשנים ארוכות עבורכם ועבור הנכד.

מסע דור 3

ימים רביעי-שישי
4-6.7.18

שלושה ימים בטבע
חווייה - מתנה לכל החיים
הידוק הקשר והתקשורת בין
סבים לנכדים (בני 9 ומעלה)

תחבורה
אוטובוס צמוד

לינה בחאן בית העמק
בחדרים זוגיים מחודשים ויפים

**בסוף המסע
טקס סיום**
מרגש ומפתיע

כלכלה מלאה

מסלולי טיול
דרגת קושי קלה, בגליל המערבי
השופע ירוק, מים, הרים וחופים.

פעילויות אתגריות
שמצריכות תקשורת, עזרה הדדית
ושיתוף פעולה להכניית קשר
ותקשורת מעמיקה

**בערבים ישיבה
סביב מדורה**
שם נכיר ונתקרב

אנחנו מאמינים כי קשר טוב עם סב/סבתא
הינו 'מתנת חיים' לכל המשפחה - הדמנות לקרבה, קשר ואהבה שתלווה לעולם...

מנחי המסע: מעין פלמה, עמית סגל, עינת פורת עמוס • מחיר: 1250 ₪ למשתתף
פרטים והרשמה: עמותת וותיקי הגליל 04-6817944 שלוחה 1

(עינת פורת הבלתי נלאית) בסוגריים הערת המערכת

משולחן העורכת

שלום רב

הימים קרבים והולכים

ובפתח חגיגות השבעים לקיבוץ שלנו.

אנחנו אחראים לגיליון שנת השבעים לכפר-הנשיא.

אתם ואני.

מה נכתוב בו? זכרונות? תקוות? משאלות לב?

מי שיודע ורוצה לכתוב, זיכרון ילדות או מחשבה או.... אז יאללה, יבורך.

מי שרוצה לכתוב ברכה קצרה לבית כפר הנשיא - אז נו כבר. ויבורך.

מי שרוצה שאני אכתוב עבורו, את הזיכרון, המשאלה, הברכה. אז ברצון.

זה הולך להיות עלון חגיגי.

כמה חגיגי? תלוי בכולנו.

מצפה . התחילו לשלוח אליי. מילים טובות מילים זוכרות ומברכות.

הזדרזו

השעון רץ

עוד רגע המסיבה.

שושנה